

רע"פ 4404/16 - יהושוע ברקוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 4404/16

לפני:
המבקש:

כבוד השופט א' שהם
יהושוע ברקוביץ

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 5.5.2016, בעפ"ת
2185-01-16, שניתן על ידי כב' השופטת עמיתה ק'
רג'ניאנו

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת עמיתה ק' רג'ניאנו), בעפ"ת 2185-01-16, מיום 5.5.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מ' כהן), בתת"ע 15-02-1619, מיום 23.12.2015.

רקע והליכים קודמים

2. מכתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 15.1.2015, בשעה 10:40, נהג המבקש ברכב פרטי בעיר רמלה ולא ציית לתמרור 302 (תמרור עצור) המוצב לפניו. בתוך כך, נמנע המבקש מלתת זכות קדימה לכלי רכב הנכנס אל הצומת, וזאת, בניגוד לתקנות 22(א), ו-64(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: *תקנות*

התעבורה). בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (להלן: בית המשפט לתעבורה), הודה המבקש כי הוא נהג ברכבו, אולם טען כי הוא ציית לתמרור, כפי שנדרש בתקנות. לאחר ניהול משפט הוכחות, הורשע המבקש, ביום 23.12.2015, בבית המשפט לתעבורה. בהכרעת הדין, התבסס בית המשפט לתעבורה, בין היתר, על עדותו של מתנדב, בשם שמעון קוזודי, אשר ערך מזכר על האירועים המתוארים, וכן על עדותו של רס"ר קרנר שריה, סייר תנועה בתחנת רמלה, שחתום על כתב האישום שהוגש נגד המבקש. מעדויותיהם עולה, כי המבקש אמנם עצר במקום בו הוצב התמרור, אולם המשיך, לאחר מכן, לתוך הצומת, תוך שהוא נמנע מלתת זכות קדימה לרכב מסוג "סוזוקי" שנכנס גם הוא לצומת, בכיוון הנסיעה (להלן: הסוזוקי), וכתוצאה מכך נאלץ הסוזוקי לעצור על מנת לאפשר לרכב המבקש לנסוע. כמו כן, בית המשפט לתעבורה הסתמך על סרטון, שצולם על ידי המבקש עצמו, וקבע, כי מן הסרטון ניתן לראות שהמבקש "מגיע בנסיעה ועוצר תוך כדי שהרכבים ברחוב הרצל חוצים הוא מתחיל את הנסיעה, נכנס לצומת ופונה ימינה. כניסתו לצומת נעשתה תוך כדי שהרכבים נוסעים". על בסיס הראיות שהוצגו בפניו, קיבל בית המשפט לתעבורה את גרסתם של עדי התביעה, לפיה המבקש לא נתן זכות קדימה לרכב הסוזוקי, ואילץ אותו להאט את נסיעתו ולעצור. אשר על כן, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

3. באותו היום, נגזר דינו של המבקש. בגזר הדין, ציין בית המשפט לתעבורה, כי המבקש הוציא רישיון נהיגה בשנת 1976, ומאז הוא צבר 43 הרשעות תעבורתיות. במסגרת השיקולים לקולה, התייחס בית המשפט לתעבורה, לכך שהעבירה האחרונה בה הורשע המבקש אירעה בחודש אפריל 2012, ומדובר בעבירה מסוג של "ברירת משפט". אשר על כן, הושתו על המבקש העונשים הבאים: פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 15 ימים, "במצטבר לכל פסילה אחרת"; פסילה על תנאי למשך 3 חודשים, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, על עבירה בה הורשע או על אחת מן העבירות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; וכן, קנס בסך ₪ 1,500 או 30 ימי מאסר תמורתו.

4. המבקש ערער על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי בנצרת. ביום 5.5.2016, ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי, הדוחה את ערעורו של המבקש. בפסק הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי הסתירות בעדויות השוטרים, אליהן הפנה המבקש, "אינן יורדות לשורשו של עניין". כמו כן, ציין בית המשפט המחוזי כי אפילו בגרסה המקלה עם המבקש, לפיה נסעו הרכבים בנתיב השמאלי, והמבקש פנה ימינה בנתיב הימני, אין כדי לכרסם בקביעה העובדתית שנעשתה על ידי בית המשפט לתעבורה, לפיה רכב הסוזוקי עצר, לאור העובדה שהמבקש לא נתן לו זכות קדימה. עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי טענתו של המבקש, לפיה הסוזוקי עצר מסיבה אחרת, היא "טענה סתמית". אשר על כן, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, ואולם, לבקשתו של המבקש, קוצרה תקופת הפסילה ל-9 ימים, כך שביום מתן גזר הדין, רוצתה הפסילה במלואה.

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 1.6.2016, הגיש המבקש, בעצמו, בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בד בבד עם בקשה להוספת ראייה (הסרטון שהוצג בפני הערכאות הקודמות). בבקשה, העלה המבקש השגות הנוגעות למידה שבה ניתן ליתן אמון בעדויותיהם של השוטרים, שהעידו בבית המשפט לתעבורה. נוסף על כך, טען המבקש טענות שונות הנוגעות לקביעות העובדתיות שנעשו על ידי בית המשפט לתעבורה, אשר הביאו להרשעתו, ובין היתר, טען כי רכב הסוזוקי הגיע לצומת 11 שניות לאחר שהמבקש כבר פנה לצומת; וכי ניתן לראות בסרטון את רכב הסוזוקי נוסע "נסיעה רצופה מהירה, יחסית, ולא כפי שנטען". אשר על כן, סבור המבקש, כי יש לקבל את בקשתו לרשות ערעור, לדון בערעורו לגופו של עניין, ולזכותו מן העבירה שיוחסה לו.

6. דין הבקשה להידחות. זאת, כיוון שהבקשה איננה מעלה כל שאלה משפטית עקרונית, אשר חורגת מעניינם של הצדדים להליך; וכן, לא עולה כל חשש לעיוות דין מהותי או לאי צדק היורד לשורשו של ההליך בעניינו של המבקש (רע"פ 4251/16 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.2016); רע"פ 4239/16 בן חיים נ' ועדה מקומית לתכנון מגדל העמק (1.6.2016); רע"פ 4246/16 מויסייב נ' מדינת ישראל (31.5.2016)). כלל ידוע הוא, כי ערכאת ערעור איננה נוטה להתערב בקביעות עובדתיות וקביעות מהימנות שנעשו על ידי הערכאות הדיוניות, קל וחומר, כאשר מדובר בערכאת ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 3182/16 ליטן נ' מדינת ישראל (23.5.2016); רע"פ 2891/16 זידאן נ' מדינת ישראל (13.4.2016); רע"פ 1496/16 כהן נ' מדינת ישראל (6.3.2016)).

7. אציין, למעלה מן הצורך, כי אין כל מקום להתערב בקביעות העובדתיות שנעשו על ידי בית המשפט לתעבורה, ולפיהן, נכנס המבקש לצומת, כאשר כלי רכב אחרים היו בתנועה, וכתוצאה מכך, גרם המבקש לרכב הסוזוקי להאט את נסיעתו, ואף להיעצר. כמו כן, אינני סבור כי יש טעם להתערב בקביעות המהימנות שנעשו על ידי בית המשפט לתעבורה, במסגרתן, נתן בית המשפט לתעבורה אמון מלא בגרסאותיהם של השוטרים. משהשתכנעתי, כי אין מקום להתערב בקביעותיהן של הערכאות הקודמות, אינני רואה כל תועלת בהגשת הסרטון, שלפי בית המשפט לתעבורה, אינו עושה עם המבקש חסד.

8. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, ב' בסיון התשע"ו (8.6.2016).

ש ו פ ט